DAILY ارادهٔ

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپانه

۸۳۵

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ.ل

لسم کال - دویمه دوره، ۸۳۵ مه گنه، پر له پسې ۱۹۰۲ گنه د ۱۳۸۹ ل ـ د زمري ٤ مه - دوشنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د شعبان المعظم ١٤ مه ۲۰۱۰ د جولای ۲٦ مه

PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER AMRC

برگمتال ولسوالي يو ځل بيا سقوط وکړ

د نورستان والي وايي، چې له دوه ورځنيو سختو جگړو وروسته دولتي ځواکونو له برگمتال ولسوالۍ څخه تکتيکي شاتگ کړی او مخالفينو پر ولسوالۍ قبضه کړې ده.

والي جمال الدين بدر د زمري په ۳مه، د ټېلېفون په ليکه پژواک خبري اژانس ته وويل، چې طالبانو د شپې په يوولسو بجو د ولسوالۍ ودانۍ نيولې ده.

هغه زياته کړه، چې دولتي ځواکونو د ولسوالۍ د مرکز شمال ته په پنځه کيلومترۍ کې موقعيت نيولی دی. والي ادعا وکړه، چې وسلوالو طالبانو د ولسوالۍ تر نيولو وروسته په نژدې کليو کې پر چور او چپاول لاس پورې کړی دی او عام وګړي له دولت سره د همکارۍ په تور ځوروي. جمال الدين بدر وويل، چې وسلوالو طالبانو د مولوي عبدالخبير په نامه يو قومي مشر هم له دولت سره د همکارۍ په تور وژلی دی.

چرا حکومت عاملان قتل خبرنگاران را شناسایی نمی‌کند؟

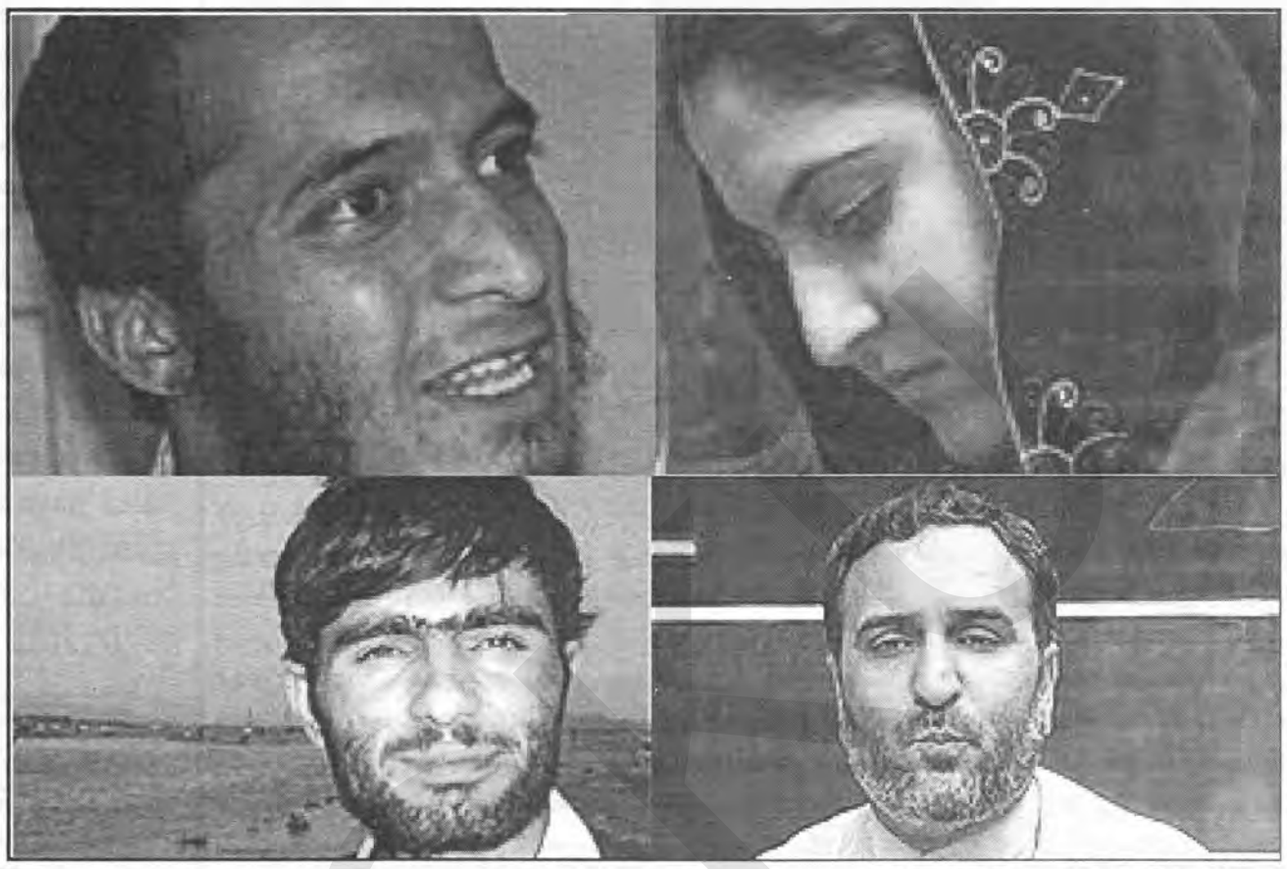

بعد از سقوط حکومت طالبان ۲۶ خبرنگار در افغانستان جان داده اند، اما عاملان قتل هیچ یک از این خبرنگاران مشخص نشده اند.

دیده‌بان رسانه‌ها در موسسهٔ "نی" با نشر گزارش ده سالهٔ خشونت علیه خبرنگاران، می‌گوید، با وجود بیش از ۲۵۰ مورد خشونت علیه خبرنگاران در ده سال گذشته ثبت شده، حکومت نتوانسته، عاملان را شناسایی و مورد پیگرد قرار دهد.

قتل، زخمی ساختن، لت و کوب، تهدید و بازداشت خشونت‌هایی بوده که علیه خبرنگاران اعمال شده است. بر اساس گزارش دیده‌بان رسانه‌ها، بیش از ۵۰ درصد خشونت علیه خبرنگاران توسط منسوبان دولت صورت گرفته است.

در میان خبرنگارانی که در ده سال گذشته مورد خشونت قرار گرفته اند، خبرنگاران خارجی نیز موجود بوده اند.

حکومت افغانستان آزادی بیان و رشد رسانه‌ها را از دستاوردهای مهم خود عنوان می‌کند.

صدیق الله توحیدی، مسوول دیده‌بان رسانه‌ها گفت، طالبان، دولت افغانستان، افراد و گروه‌های ناشناس و همچنان نیروهای خارجی عاملان خشونت علیه خبرنگاران هستند.

او گفت: "منظور از نشر نخستین مجموعهٔ گزارش‌های ناگوار که علیه ژورنالیستان به ثبت رسیده، این است که متاسفانه هر حادثهٔ ناگوار و هر حادثهٔ المناک به دست فراموشی سپرده شده است."

به گزارش شبکهٔ دویچه وله، بعد از هر قضیه قتل خبرنگاران، حکومت کمیسیونی را برای بررسی حادثه تشکیل داده است. با این وجود توحیدی می‌گوید، نتیجهٔ کار این کمیسیون‌ها تا هنوز معلوم نشده است.

به دنبال فرار از افغانستان نیستیم

لوی درستیز امریکا بر تعهد امریکا به افغانستان و منطقه تاکید کرد. امیرالبحر مایکل مولن، لوی درستیز امریکا به خبرنگاران در پاکستان گفت: تاریخ جولای ۲۰۱۱ که از سوی بارک اوباما، رییس جمهور امریکا برای روند خروج سربازان امریکایی از افغانستان تعیین شده بدین معنا نیست که امریکا به دنبال یافتن دری برای خروج از این کشور است.

مایکل مولن خاطرنشان ساخت: ماموریت ارتش امریکا در افغانستان در جولای ۲۰۱۱ به پایان نخواهد رسید. در سال آیندهٔ میلادی امریکا و شرکای نظامی‌اش مسوولیت امنیتی مناطق مختلف افغانستان را به نیروهای بومی امنیتی افغانستان آغاز می‌کنند. ما بر اساس شرایط موجود در میدان نبرد این روند را آغاز خواهیم کرد. هیچ فردی به دنبال یافتن دری برای خروج از افغانستان یا منطقه نیست.

پس از پایان حضور نظامی امریکا در افغانستان، روابط دوستانه و استراتیژیک میان امریکا و افغانستان ادامه خواهد یافت. لوی درستیز امریکا همچنین اظهارداشت: رویکرد منطقه‌یی تنها راه برای شکست دادن گروه‌های افراط گراست. گروه هایی که به مرزها توجه ندارند و به مردم بیچاره هر جا که آنها را پیدا کنند؛ حمله می‌کنند. با یک کشور و با یک ارتش نمی‌توان به هدف خود یعنی ایجاد افغانستان باثبات و امنی دست یافت. ما به ادامهٔ کمک‌های پاکستان نیاز داریم. مولن تاکید کرد: هیچ سرباز امریکایی

در پاکستان حضور ندارد و قرار نیست که در آینده هم سربازان امریکایی در این کشور حضور یابند. هم اکنون به درخواست دولت پاکستان ۱۲۰ آموزش دهندهٔ امریکایی با ارتش پاکستان همکاری می‌کنند. این جنگ امریکا نیز، یک جنگ منطقه‌یی و یک جنگ جهانی است. مایکل مولن به قربانیان مردم پاکستان در جنگ علیه دشمن مشترک ادای احترام کرد. ارتش پاکستان طی ۱۶ ماه گذشته حملاتی بدون توقف علیه طالبان در این کشور آغاز کرده است. مولن همچنین در خصوص روابط داخلی میان گروه‌های تروریستی در منطقه ابراز نگرانی کرد.

وی عنوان داشت: لشکر طیبه یکی از این گروه‌هاست که در ابتدا دارای اهداف محدودی مانند آزادی مسلمانان در کشمیر بود؛ اما هم اکنون اهداف این گروه توسعه یافته و به اهداف منطقه‌یی و جهانی تبدیل شده است.

لشکر طیبه یک گروه مرتبط با القاعده و سایر گروه‌های تروریستی است. این گروه در سال ۲۰۰۸ حملات ص۳

نزدیکی افغانستان و پاکستان، هندی ها را به خشم آورده است

افغانستان و پاکستان به یکباره با هم دست دوستی داده اند. دو کشوری که تنها و تنها تنش را در روابط تجربه کرده بودند، این بار قول همکاری هایی تمام عیار را به هم داده اند. این نزدیکی بیش از اندازه برخی کشورهای همسایه را نگران کرده است. نگرانی تا بدانجا بالا گرفته است که برخی از همسایگان به فکر دوستی با رقبای سیاسی کرزی افتاده اند. ایالات متحده مدت هاست به دنبال نزدیک کردن استراتیژیک افغانستان و پاکستان به هم است. دو کشوری که هر دو از فعالیت شبه نظامیان در خاک خود رنج می برند. در این میان، هند و ایران نگران آشتی کرزی با طالبان و جا دادن رهبران این گروه در قدرت هستند.

بسیاری از تحلیلگران اعتقاد دارند که نزدیکی طالبان به دولت کرزی می تواند، امنیت کشورهای همسایه را زیر سوال ببرد و البته منجر به تضعیف جایگاه طرف های سیاسی درون قدرت در این منطقه شود. هند و ایران هر دو با این طرف ها رابطهٔ حسنه یی دارند. دولت هندوستان به آسانی تعارف را به حاشیه ص۳

د حزب اسلامي او طالبانو په نښته کې پنځه طالبان ووژل شول

د ميدان وردګو په نرخ ولسوالۍ کې د طالبانو او حزب اسلامي د وسلوالو ترمنځ په خپلمنځي جګړه کې د پنځو وسلوالو طالبانو د وژلو خبر ورکړل شو. د حزب اسلامي د وسلوالو او طالبانو ترمنځ جګړه د چنګاښ له ۲۸مه نېټې راهيسې پيل شوې، چې ترواسه پورې په وقفه يې توګه دوام لري. د ميدان وردګو د والي وياند شاهد الله شاهد د زمري په ۳مه، پژواک خبري اژانس ته وويل، چې تېره شپه د حزب اسلامي د وسلوالو او طالبانو ترمنځ يوځل بيا د نرخ ولسوالۍ د توکرک په سيمه کې جګړه ونښته.

هغه زياته کړه، چې په دې جګړه پنځه وسلوال طالبان وژل شوي، چې جسدونه يې د جګړې په سيمه کې پاتې دي.

شاهد وژل شوي طالبان د مولوي مرجان، ملافيض محمد، ملامنګل، زينت الله او يوبل تن، چې د پېژندنې وړ نه دی په نومونو ياد کړل. دده په وينا، چې په دغو طالبانو کې څلور يې د نرخ ولسوالۍ او يوبل تن يې کېدای شي د نرخ ولسوالۍ نه وي. شاهد وويل، چې جګړه اوس هم دوام لري.

قربان قلی بردی محمداف رییس جمهور ترکمنستان:

افغانستان نیاز به تهیهٔ راهکارهای جدید سیاسی و دیپلوماتیک دارد

راه حل کلیدی مسألهٔ افغانستان در دست مردم این کشور است و این فرایند باید از طریق گفتگو بین گروه‌های افغانی صورت گیرد

رییس جمهور ترکمنستان تاکید کرد که حل و فصل مسایل افغانستان نیاز به تهیه و تدوین راهکارهای جدید سیاسی و دیپلوماتیک دارد.

قربان قلی بردی محمداف رییس جمهور ترکمنستان اعلام کرد که ترکمنستان همچون گذشته طرفدار جدی حل و فصل اوضاع در افغانستان است و در این زمینه برای حل مسایل جاری و برقراری ثبات در این کشور اتخاذ راهکارهای جدید سیاسی و دیپلوماتیک را پیشنهاد می‌کند.

خبرگزاری رسمی ترکمنستان دیروز به نقل از رییس جمهور این کشور اعلام کرد: بردی محمداف استقبال از پیشنهادها و کمک‌های ترکمنستان در ارتباط با افغانستان در همایش بین‌المللی اخیر کابل را مثبت خوانده و تصریح کرد که ترکمنستان در آینده نیز، همچون گذشته قصد دارد، به مردم افغانستان کمک کند.

ترکمنستان در همایش بین‌المللی اخیر کابل از آماده گی خود برای برگزاری نشست بین گروه‌های افغانی در عشق آباد خبر داد.

"رشید مرداف " طی سخنان خود در کنفرانس بین‌المللی افغانستان در کابل با اعلام آماده گی کشورش برای برگزاری نشست مشترک ص۳

بازسازی افغانستان در چشم انداز بیم و امید

۲

دلوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

چرا برگمتال باردیگر سقوط کرد؟!

طالبان ولسوالی کلیدی برگمتال در شرق کشور را تصرف کردند، این عنوان خبری است که دیروز تیتر عمدهٔ رسانه های کشور را تشکیل می داد. ولسوالی برگمتال طی سه ماه گذشته این دومین بار است که به تصرف طالبان درمی آید و این سومین بار است که مورد حملهٔ شدید مخالفان قرار می گیرد.

باید گفت که در این اواخر با نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات پارلمانی در کشور و همزمان با سیروسیاحت دیپلوماتان و مقام های نظامی امریکا در منطقه، خشونت ها و بدامنی ها در مناطق مختلف کشور افزایش چشمگیری کسب کرده است. فقط دیروز و پریروز ما شاهد چندین رویداد بزرگ خشونت و ناامنی در کشور بودیم: ولسوالی برگمتال نورستان به دست نیروهای طالبان سقوط کرد؛ دو سرباز امریکایی در ولایت لوگر به اسارت طالبان در آمد؛ یک کاندید برای انتخابات ولسی جرگه در ولایت غزنی توسط طالبان ربوده شد. با یک چشم انداز از اوضاع ناهنجار جاری در کشور گفته می توانیم، که طالبان طی ماه های اخیر عملیات خود را علیه نیروهای امریکایی، ناتو و دولتی در کشور افزایش داده است. این عملیات و حملات که در مناطق مختلف کشور صورت می گیرد، نشان می دهد که نیروهای خارجی در افغانستان درتنگنای واقعی قرار گرفته اند و حتا اگر تعداد شان به صدها هزار تن افزایش یابد، نخواهند توانست در برابر حملات طالبان ایستاده گی نمایند.

در همین حال، طوری که در مناطق جنوب کشور جایی که هم اکنون فشار و تمرکز قوای ناتو بر طالبان زیاد است، دیده می شود، طالبان شیوه های خود را در جنگ تغییر داده است و آنها با استفاده ازمواد منفجره و بم های دست ساز روی آورده و در نتیجه، تلفات نیروهای ناتو به طور تصاعدی رو به افزایش نهاده است.

چنانکه شمار تلفات نیروهای خارجی در افغانستان در نیمهٔ اول امسال به ۳۹۷ تن رسیده و این برههٔ زمانی، خونبارترین زمان درمقایسه با سال گذشته برای سربازان خارجی در افغانستان شمرده می شود. طی ماه جاری که امروز ۲۶ روز از آن می گذرد، ۸۳ تن از سربازان خارجی و در جریان ماه گذشتهٔ میلادی (جون) ۱۰۲ تن سرباز خارجی در افغانستان طی حملات و بم گذاری های شورشیان جان های شان را از دست داده اند که این ارقام در مقایسه با ارقام سال گذشته در زمان مشابهی، افزایش چشمگیری را نشان می دهد. به هر صورت، این ارقام و آماری بود که در رابطه به موضوع ناگزیر به یادآوری آن بودیم؛ دوباره بر می گردیم به موضوع اصلی که سقوط ولسوالی برگمتال به دست نیروهای طالبان است. گرچه مقام های افغان ادعا دارند که به خاطر جلوگیری از تلفات غیرنظامیان از این ولسوالی عقب نشینی تکتیکی کرده اند و برای تصرف دوبارهٔ آن آماده گی می گیرند، اما این مقام ها باید این مسأله را هم بدانند، تا زمانی که نیروهای دولتی برای پس گیری این منطقه آماده می شوند، مردمان ملکی این منطقه بهای بیشتری را خواهند پرداخت؛ زیرا طالبان از هم اکنون تصفیه را در منطقه آغاز و ده ها تن را به اتهام همکاری با دولت دستگیر و چندین تن دیگر را به رگبار بسته اند. برگمتال، از لحاظ موقعیت جغرافیایی خود، منطقهٔ حایز اهمیتی هم برای دولت و هم طالبان به شمار می‌رود و هر دو برای کنترول آن سخت در تلاش هستند. چنانکه از مسیر این ولسوالی طالبان برای تهیهٔ تسلیحات و نیرو در سه ولایت شرقی کشور استفاده می‌کنند و از همه مهمتر برای بدخشان که طالبان اخیرا یک سری حملات مرگبار را در آنجا افزایش داده است. چنین به نظر می رسد که طالبان با تصرف این ولسوالی اهداف مختلف را دنبال می کنند؛ از سویی در تلاش هستند، تا با تصرف این منطقهٔ استراتیژیک به تسلیح و تجهیز افراد خود در سه ولایت شرقی کشور پرداخته و نیز از این طریق به اکمال افراد شان در ولایت شمالی بدخشان بپردازند، تا به این وسیله توانسته باشند که دامنهٔ جنگ و خشونت را در ولایت های شرقی و شمال شرقی کشور که تا اکنون در امنیت نسبی به سر می برد، گسترش داده و از تمرکز عملیات نظامی ناتو در جنوب کشور بکاهند و از سوی دیگر آنها در صدد آن هستند، تا توجه نیروهای ناتو و امریکایی را به این منطقه جلب کرده، تا به این وسیله موضوع حضور طالبان در میرانشاه و وزیرستان شمالی ظاهرا به فراموشی سپرده شود و به این ترتیب از شدت فشارهای موجود بکاهند. ولی آنچه را که این رویداد به صورت کلی و قطعی به نمایش می گذارد، نیرو یافتن قوای طالبان و ضعف قوای دولتی و ناتو در منطقه است؛ اما اینکه چرا هزاران سرباز تا دندان مسلح ناتو و افغان با این همه ساز و برگ و امکانات نظامی نتوانستند از این منطقه در برابر حملات طالبان دفاع نمایند؟ این پرسشی است که تا هنوز پاسخ روشنی به آن ارایه نشده است.

بازسازی افغانستان در چشم انداز بیم و امید

از: علی حبیبی

در حالی که روند بازسازی کشور جنگزدهٔ افغانستان به کندی پیش می رود، تحولات این کشور نشان می‌دهد که کابل تا رسیدن به صلح و ثبات پایه دار و آرامش، فاصلهٔ زیادی دارد، آرامشی که به باور کارشناسان، لازمهٔ شروع بازسازی و پیشرفت و انکشاف هر کشوری است. هر چند دولت امریکا پیشتر اعلام کرده بود که تابستان سال آینده (۲۰۱۱) نیروهای خود را از افغانستان خارج خواهد کرد، اما مواضع اخیر کاخ سفید از جمله هیلری کلنتن وزیر امور خارجهٔ امریکا نشان می‌دهد که این کشور حداقل در شرایط کنونی چندان علاقه‌یی به این اقدام ندارد. ناپایداری صلح و ثبات در افغانستان را می‌توان بخوبی در گفتار و اظهارات مقام‌های امریکایی مشاهده کرد.

کلنتن هر چند در نشست بین‌المللی اخیر کابل، جولای سال ۲۰۱۱ (تابستان سال آینده) را مهم خواند و گفت که این تاریخ، نقطهٔ آغاز بازگشت نیروهای امریکایی از افغانستان خواهد بود، اما تاکید کرد که بازگشت نیروهای امریکایی وابسته به اوضاع در افغانستان خواهد بود.

امریکا در جنگ افغانستان هنوز به پیشرفتی دست نیافته است و طالبان همواره به نیروهای امریکایی و ناتو یورش می‌برند و خسارات جانی و مالی به آن‌ها وارد می‌کنند و به گفتهٔ کارشناسان، این موضوع می‌تواند، خروج کامل نیروهای امریکا را از افغانستان به تاخیر بیندازد. واشنگتن پس از ۹سال حضور در افغانستان هنوز نتوانسته است، معضل طالبان را در این کشور حل کند و همین موضوع سبب شده با شک و تردید به خروج نیروهای خود از افغانستان نگاه کند. هنوز افغانستان از امنیت پایه دار برخوردار نیست و همین وضعیت، شروع بازسازی در این کشور را با مشکل و اختلال مواجه کرده است. نیروهای خارجی که قرار بود امنیت را به این کشور بازگردانند، در بسیاری از موارد خود در نقش ناقص امنیت این کشور ظاهر شدند، به طوری که تاکنون ده‌ها تن از شهروندان این کشور در نتیجهٔ عملیات نظامی آن‌ها کشته شده اند. حملات طالبان علیه نیروهای امریکایی و ناتو رو به افزایش است و این رشد حملات، افزایش نیروهای خارجی را به همراه داشته است. اما این افزایش نیروها نه تنها منجر به عقب نشینی طالبان نشده، بلکه بر دامنهٔ حملات این گروه به نیروهای خارجی افزوده است.

اکنون نیروهای ایتلاف به رهبری امریکا در هیچ جای افغانستان احساس امنیت نمی کنند. این مسأله در کنار طولانی شدن جنگ افغانستان، صبر سربازان خارجی در این کشور را لبریز کرده است. اگر سربازان امریکایی و ناتو خوش شانس باشند و در جنگ افغانستان جان سالم بدر ببرند، اما هرگز نمی‌توانند از افسرده گی و بیماری‌های روانی آن نجات یابند. امریکاییان و مقام‌های ناتو هر چند به ظاهر تلاش می‌کنند، واقعیت های این جنگ را پنهان کنند، اما افکار عمومی این کشورها بخوبی عدم پیشرفت در جنگ و شکست نیروهای ایتلاف در این جنگ را مشاهده می‌کنند. اگر چه امریکا مصارف فراوانی در جنگ افغانستان محتمل می‌شود، اما شرایط جنگ در افغانستان، بازسازی این کشور را با تردیدهای جدی رو به رو کرده است. امریکا اگرچه در این مدت تمام تمرکز خود را برای نابودی طالبان به کار گرفت، اما نه تنها مسألهٔ طالبان در افغانستان را حل نکرده، بلکه افزایش حملات این گروه به نیروهای خارجی، پیروزی در جنگ را برای نیروهای ایتلاف دشوارتر کرده است.

هزینه‌های جنگ افغانستان آنقدر برای طرف‌های درگیر، چه نیروهای ایتلاف به رهبری امریکا و چه طالبان بالاست که می‌توان با این مبالغ، بخش وسیعی از این کشور را بازسازی و آباد کرد.

در این شرایط طالبان هنوز بر طبل جنگ می‌کوبد و نه تنها تاکنون روی خوشی برای شروع مذاکره و دستیابی به صلح نداده است، بلکه هر روز بر دامنهٔ حملات خود به نیروهای خارجی افزوده است.

نیروهای خارجی نیز سعی می‌کنند، تا تأثیر کشورهای همسایه به عنوان بازیگران اصلی در تحولات افغانستان را کمرنگ جلوه دهند. این سیاست منجر به طولانی شدن جنگ افغانستان شده است.

جامعهٔ جهانی که پس از سقوط طالبان، موضوع بازسازی افغانستان را در اولویت همکاری‌های خود قرار داده بود، اکنون با افزایش ناامنی و بی‌ثباتی در این کشور، پیشرفت چندانی در بازسازی این کشور مشاهده نمی‌کند. جامعهٔ جهانی در کنفرانس‌های گذشته وعده داد، مبلغ ۳۹/۵میلیارد دالر به این کشور کمک کند و از این مبلغ تاکنون قرارداد ۵/۲۵ میلیارد دالر آن میان افغانستان و کشورهای کمک‌کننده به امضاء رسیده و از مجموع این مبلغ ۲۵/۵ میلیارد دالر، ۱۵/۲میلیارد دالر آن در امر بازسازی مصرف شده است. هر چند در طول شش سال گذشته، اقداماتی در بخش آموزش و پرورش، بازسازی جاده های ولایات و راه‌های مواصلاتی و تجارت انجام شده، اما روند بازسازی امیدوارکننده نیست و کمک‌های خارجی استفاده شده نیز، براساس اولویت‌ها و ضروریات، هزینه نشده است.

به باور کارشناسان از مجموع ۱۵/۲میلیارد دالری که به بازسازی اختصاص یافته فقط ۳/۶میلیارد دالر آن از طریق دولت و مابقی از سوی سازمان‌های غیردولتی و موسسات خارجی و یا سازمان ملل متحد مصرف شده که به باور منتقدان ص۳

اهمیت و موثریت فیصله های کنفرانس کابل!

خالد وفایی

کنفرانس کابل که در نوع خود حد اقل طی چهار دههٔ اخیر در افغانستان سابقه نداشته و تدویر آن خاصتاً در زمانی که اوضاع در منطقه و جهان آبستن تحولات مهمی دانسته می شود، شرکت این همه وزرای خارجه و هیأت بلندپایه قریب به (۷۰) کشور و سازمان های معتبر جهان و تعهد آن ها برای ادامهٔ همکاری با نظام افغانستان یک بار دیگر روزنه های تازهٔ امید و آرزومندی برای تأمین ثبات پایه دار و انکشاف در کشور را در برابر مردم ما باز گشود. از این رو می تواند، به عنوان یک کنفرانس بین المللی سرنوشت ساز برای افغانستان در عرصه های ثبات، بازسازی، امنیت و انکشاف تلقی شود. جای شک نیست که شرکت مستقیم و پشتیبانی عمیق سرمنشی سازمان ملل متحد آقای بانکی مون در کنفرانس بین المللی کابل در تجدید و تعهد کشورهای شرکت کننده در این کنفرانس تأثیر و اهمیت خاصی وارد نمود. زیرا شرکت مستقیم بانکی مون بر اعتماد سایر کشورها نسبت به افغانستان تا اندازهٔ زیادی فزونی بخشید و شرکت (۷۰) کشور و سازمان های بین المللی در کنفرانس بر اتوریتهٔ کابل و اعتماد افغانستان تأثیر جهانی بخشید و توانایی افغانستان را در برگزاری همچو کنفرانس ها، یقینی ساخت. از جانب دیگر، پیشنهادهای سازنده، پروژه هایی که در تغییر ساخت و سازهای کشور از نگاه زیربنایی و ایجاد شغل و روند بازسازی از طریق نهادهای مسئوول به صورت مستقیم به حضور شرکت کننده گان ارایه گردید. بر نیازمندی های این کشور مهر تایید و صحه گذاشت. بناءً این موضوع بیانگر آن است که بر اعتبار افغانستان و اعتماد شرکت کننده گان نسبت به کشور ما افزایش و بینش خوبی به عمل خواهد آمد. با این وجود، برداشت بعضی از آگاهان امور سیاسی، اقتصادی و... چنین است. زمانی تعهدات و فیصله های شرکت کننده گان این کنفرانس می تواند، مؤثر و کارا باشد که تأثیر پذیری آن در زنده گی مردم تغییراتی را رونما گرداند. به این معنا که باید در اثر تلاش دولتمردان افغانستان و توجه کشورهای متعهد به آنچه که در گزارش های تعهدی شرکت کننده گان کنفرانس روی آن تأکید شده است، عملی گردد؛ در قدم اول کوشش به عمل آید، تا با از خودگذری مسئوولان دولت راهکارهایی که بتواند، در زنده گی مردم و چهرهٔ درهم و برهم کشور تغییر مثبتی وارد سازد و مشکل کنونی مردم را مرفوع سازد، در نظر گرفته شود. دراین راستا شفافیت مبارزه شدید علیه فساد اداری، سپردن کار به اهل کار و افراد شایسته، اولویت دادن ضوابط بر روابط، دلسوزی و برخورد سالم با مردم در سرخط تمام دست اندرکاران نهادهای دولتی قرار بگیرد. اگرچه در بیانیهٔ اساسی کنفرانس که رییس جمهور حامد کرزی در خطاب ص۳

از شورای کویته تا شبکهٔ حقانی...

آستانهٔ جنگ نیستند، اما به آن نزدیک شده اند. ریچارد هولبروک نمایندهٔ ویژهٔ امریکا در امور افغانستان و پاکستان نیز هفتهٔ گذشته در پاکستان تاکید کرد که لشکر طیبه تنها یکی از گروه‌های منطقه‌یی است که در کنار طالبان پاکستان و افغانستان به بی‌ثبات کردن منطقه تلاش می‌کند. وی با بیان اینکه به نظر می‌رسد، آنها بیش از پیش به هدف خود نزدیک شده اند، گفت: هدف بلند مدت آنها همانا ایجادمشکلات متعدد بین هند و پاکستان به منظور ایجاد یک بحران است. رابرت گیتس وزیر دفاع امریکا نیز، در دلو سال گذشته در جریان دیدار از دهلی نو هشدار داده بود، افراطیان وابسته به القاعده با یک حمله در هند که می‌تواند، آتش جنگ جدید را با پاکستان شعله ور کند، در پی بی‌ثابت کردن منطقهٔ جنوب آسیا هستند. ب) ماه گذشته پوهنتون ال. اس. ای لندن گزارشی را منتشر کرد که در آن به صراحت از ارتباط دستگاه‌های استخباراتی پاکستان با رهبران القاعده و گروه های طالبان از جمله شبکهٔ حقانی پرده برداشت. این گزارش البته بی‌ارتباط با درخواست واشنگتن از ارتش پاکستان برای برخورد با شبکهٔ حقانی نبود، چرا که امریکاییان معتقد اند، بازسازی شبکهٔ حقانی از سوی جلال‌الدین حقانی ضربه‌های سهمگینی به نیروهای ایتلاف در افغانستان وارد کرده است و اقدام نظامیان پاکستانی علیه این شبکه از القاعده، ضروری است. گفته می‌شود شبکهٔ حقانی، که توسط جلال‌الدین حقانی رهبری می‌شود، یک گروه متحد طالبان است و البتّه به دلیل کهولت سن وی (حدود ۷۰ تا ۸۰ سال) رهبری این گروه به پسر ارشدش سراج‌الدین منتقل شده است.

شبکهٔ حقانی دربسیار ولایت‌های جنوب شرقی افغانستان فعال می‌باشد و در پی کنترول پایگاه‌های سنتی خود در ولایت‌های خوست و پکتیاست. ریچارد هولبروک نمایندهٔ ویژهٔ امریکا در امور افغانستان و پاکستان نیز، جمعهٔ گذشته اعلام کرد که شبکهٔ حقانی وابسته به القاعده از مخفیگاه‌های امن خود در پاکستان پیوسته حملاتی را علیه نیروهای ایتلاف و امریکایی در افغانستان، انجام می‌دهد. برخی ازتحلیلگران معتقد اند، گروه حقانی برای پاکستان به عنوان ابزاری برای جلب دوستی افغانستان ضروری است، هرچند دولت و دستگاه‌های استخباراتی آن کشور، هرگونه ارتباط با این شبکه را رد می‌کنند وتاکید دارند که هر وقت لازم باشد، این گروه را تحت تعقیب قرار می‌دهند و به آن حمله می‌کنند. امریکاییان سال گذشته نیز، موضوع شورای کویته را محور اعمال فشار به پاکستان قرار داده بودند.

آنها مدعی بودند که دستگاه‌های استخباراتی پاکستان با شورای کویته در ارتباط است و حتا نماینده‌یی نیز در این شورا از ارتش پاکستان حضور دارد.

پنتاگون متعقد است که شورای کویته به رهبری ملا محمدعمر، از جملهٔ طراحان اصلی حملات به نیروهای ایتلاف در خاک افغانستان است و در این مسیر، سازمان استخباراتی ارتش پاکستان (ای. اس. آی) نیز به کمک آنها شتافته است. محصلان مدارس مذهبی به ویژه کسانی که در دورهٔ جهاد افغانستان به این منطقه مهاجرت کردند، بسیاری از نیروهای جهادی سابق به ویژه افرادی که متعلق به حرکت انقلاب اسلامی به رهبری مولوی محمد نبی محمدی هستند، در زیر چتر شورای کویته فعالیت دارند.

نکتهٔ مهم دربارهٔ شورای کویته این است که این شورا ارتباط تنگاتنگی با شبکهٔ القاعده دارد.

اعضای این شورا هم در درون خود و هم با اعضای القاعده پیوند خانواده گی مستحکمی برقرار کرده اند، به ویژه پیوند سببی ملا محمدعمر با بن لادن در تحکیم این همبستگی مهم بوده است. شاید به دلیل همین وابستگی‌ها بود که در سال ۲۰۰۱ ملا محمدعمر از تحویل اسامه بن لادن به امریکا و اخراج آن از افغانستان پرهیز کرد.

شورای کویته در میان سایر شاخه‌های طا لبان، ایدیولوژیک ترین شاخه محسوب می شود.

این گروه خواهان استقرارحکومت اسلامی در افغانستان (امارت اسلامی افغانستان) که تحت رهبری امیرالمومنین باشد،هستند و بر همین اساس، به شدت با دولت فعلی افغانستان مخالف اند و آن را دست نشاندهٔ غربی ها قلمداد می کنند.

شورای کویته بر خروج نیروهای خارجی اصرار دارد و به ساده گی حاضر نیست، با امریکاییان و دولت کرزی وارد مذاکره شود.

آنچه امریکاییان آن را طالبان افراطی می نامند، این شاخه از طالبان هستند.

ج) نکتهٔ مهم این است که فشارهای مستمر امریکا به پاکستان که همواره با امتیازهای قطره‌یی نیز، به این کشور همراه شده، نتایج مورد نظر واشنگتن را نداشته است. وعده‌های وزیر امور خارجهٔ امریکا در مورد طرح‌های جدید توسعه برای پاکستان و همچنین تقدیرهای مقام‌های نظامی آن کشور از اسلام آباد برای مبارزه با طالبان بعید است بتواند، به رفع بی‌اعتمادی عمیق مردم پاکستان به واشنگتن و پایان دادن به احساسات ضد امریکایی آنها، کمک کند. احساسات ضد امریکایی در پاکستان به ویژه در مناطق سرحدی پاکستان با افغانستان به شدت بالاست. حملات راکتی طیاره های بدون سرنشین امریکا به این مناطق نیز که گاهی اوقات باعث کشته شدن غیر نظامیان می‌شود، باعث افزایش احساسات ضد امریکایی در پاکستان شده است.

امریکا تلاش می‌کند، با افزایش کمک‌های مالی خود به پاکستان، حمایت مردم این کشور را جلب کند، اما خشم پاکستانی‌ها از امریکا پیوسته رو به افزایش است. نزدیکی افغانستان و پاکستان، هندی ها را به خشم اورده است دیدارهای اخیر میان حامد کرزی از افغانستان با مقام های دولتی و نظامی پاکستان، خشم هندی ها را برانگیخته است. کرزی تا کنون با جنرال اشفق کیانی که ریاست ارتش در پاکستان را عهده دار است و رئیس سازمان اطلاعات پاکستان جنرال احمد شجاع دیدار کرده است.هفته گذشته بود که افغانستان و پاکستان توافقنامه همکاری را امضا کردند که بر اساس آن کامیون های افغان می توانند با ورود به خاک پاکستان تا مرز مشترک این کشور با هند هم پیش بروند.

اهمیت و موثریت فیصله های ...

به شرکت کننده گان ایراد نمود، روی حکومتداری خوب و مبارزهٔ شدید علیه فساد اداری تأکید به عمل آمد و به سوال هایی که نزد بعضی از مسئوولان کشورهای متعهد در امور افغانستان قبل از تدویر کنفرانس ایجاد شده بود، پاسخ همه جانبه در تطبیق برنامه های طرح شده در کنفرانس از جانب نهادهای دولت جمهوری اسلامی افغانستان اطمینان داده شد. اما مردم کشورما بخصوص شهروندان کابل توقع دارند، تا رنج و زحمت آنان و تلاش مسئوولان امور تدارکاتی کنفرانس تا تغییر مثبت در پروسهٔ زنده گی آنان بی پاسخ نماند و مشکل آنان با استفاده از تعهدات کشورهای شرکت کننده در کنفرانس بین المللی کابل با ایجاد پروژه های اساسی و زیربنایی و نهادهای اقتصادی که پاسخگوی نیازمندی های مردم و ایجاد شغل برای صفوف طولانی بیکاران و به ویژه جوانان بی سرنوشت کشور باشد، مرفوع گردد. بدون شک اگر تعهدات کشورهای شرکت کننده طبق برنامه از مجاری دولت به مصرف برسد و خواست مردم نیز، در نظر گرفته شود و صرفاً رفاه، انکشاف، پیشرفت و بالخصوص مردم بطور کل مطرح بحث قرار گیرند. یقین می نماییم که پروسهٔ دولتداری موفقانه خوب به پیش خواهد رفت؛ در ضمن تغییرات مثبت و قابل ملاحظه یی در زنده گی مردم این کشور رونما می گردد.

جنگ افغانستان؛ تامین آب...

گزمهٔ کوچکتر ناتو و پوسته های تلاشی متعدد و پراکنده در ولایت هلمند که هنوز یکی از ناآرام‌ترین ولایت های افغانستان است، استفاده می‌شود.

پشتیبانی حیاتی: سروان اندی وود، افسر فرماندهٔ دستهٔ هرکولس در قندهار می‌گوید: "ما این کار را هنگامی انجام می‌دهیم که انتقال آب و آذوقه به پایگاه‌های گزمه به دلیل احتمال برخورد با بم‌های کنارجاده‌یی و سایر موادمنفجره دست ساز امکان پذیر نباشد و یا هلیکوپترها به دلیل خطر یا محدویت تعداد قادر به انجام آن نباشند. در این صورت اگر امکان پرتاب مایحتاج، آب، آذوقه و مهمات برای ما وجود داشته باشد، به این روش متوسل می‌شویم."

قدمت این نوع روش رساندن آذوقه و مهمات که ترکیبی است از دانش و ابتکار به سال های پیش و دوران عملیات طیاره های داکوتا در جنگ جهانی دوم بازمی گردد. اولین بار ویلیام هیث، مبتکر و نقشه‌کش معروف بریتانیایی در دههٔ سی قرن بیستم اصول آن را تدوین کرد. به هر صورت این روش کارآمد و دقیق است و می‌تواند، محموله‌ها را به دست کسانی که واقعاً به آنها نیاز دارند، برساند. هر طیاره می‌تواند، تا ۱۶ تن محموله را پرتاب کند و به این وسیله کمک های ضروری را در اختیار نیروی‌های عملیاتی روی زمین قرار می دهد. محموله‌ها باید به دقت بارگیری شود، تا وزن شان به شکل متوازنی توزیع شود و پراشوت هر کدام از بسته‌ها باید بتواند، بدون تاخیر و درست در زمان مقرر باز شود، تا محموله سالم به زمین برسد. هرگونه اشتباهی می‌تواند، صدمات جانی در پی داشته باشد؛ چه برای غیرنظامیان روی زمین که ممکن بر اثر سقوط این محموله‌ها صدمه ببینند و چه برای نیروهای نظامی که باید این محموله‌ها را جمع‌آوری کنند. برای نمونه، پرتاب بروشورهای نیروهای ناتو از زمانی که سقوط یک بسته حاوی این بروشورها باعث کشته شدن یک دختر افغان شد، متوقف شده است. به محض اینکه هوا تاریک می‌شود، طیارهٔ هرکولس از روی باند میدان هوایی برمی‌خیزد، تا پروازش را بر فراز منطقهٔ ناآرام آغاز کند. پیلوت ها روی انجام ماموریت‌شان تمرکز کرده‌اند. زمانی که بر فراز ناحیهٔ هلمند پرواز می‌کنیم آرام به نظر می‌رسد. به جز چند لکهٔ نورانی پراکنده که نشانی از وجود شهرهای بزرگ هستند، قسمت اعظم این ناحیه در تاریکی فرورفته است. پراشوت های نجات: بالای سر ما یک جنگندهٔ مسلح تورنادوی نیروی هوایی بریتانیا در حال پوشش عملیات است، تا امنیت هرکولس را حین توزیع محموله ها تضمین کند، در همین زمان در قسمت عقب هرکولس مسوول بارگیری و ماموران تخلیهٔ طیاره خود را برای پرتاب کردن محموله‌ها در فواصل چند ثانیه‌یی آماده می‌کنند. وقتی به نزدیک منطقه مورد نظر می‌رسیم، پیلوت هرکولس دماغهٔ طیارهٔ را به بالا متمایل می‌کند، تا بتواند برای تسریع در جابجایی محموله‌های سنگینش از نیروی جاذبه کمک بگیرد. محموله‌هایی که برای نیروهای نظامی فرستاده می‌شود، حاوی آذوقه و مواد اولیهٔ زنده گی است. زمانی که به نقطهٔ هدف می‌رسیم، چراغ سبز تخلیهٔ بار روشن می‌شود و تناب‌های مهار محموله باز می‌شود. پلت‌ها (صفحه های بار) یکی پس از دیگری به سرعت از عقب طیاره بیرون می‌افتد و وقتی کمی از طیاره فاصله گرفت، پراشوت های شان باز می‌شود. عملیات پرتاب دقیقا مطابق دستورالعمل پیش می‌رود.

سروان آل وینسون، پیلوت هرکولس می‌گوید: "از اینکه می‌توانیم به بچه‌های آن پایین کمک و آذوقه برسانم، حس خوبی دارم؛ چون آنها اغلب آذوقهٔ کافی ندارند و برای تامین مایحتاج خود با مشکل مواجه‌اند. ما توانایی این را داریم که نیاز آنها را تامین کنیم. آنها به چیزی که نیاز دارند می رسند و ما هم از این کار احساس رضایت می‌کنیم." روی زمین نیروها با استفاده از پوشش تاریکی، محموله‌های حاوی آذوقهٔ شان را جمع‌آوری می‌کنند. جنگ و گزمه در گرمای ۴۵ تا ۵۰ درجه‌یی تابستان هلمند به زودی باعث ته کشیدن موجودی آب ارسال شده خواهد شد، اما برای مدتی آب و آذوقه برای حفظ توان سربازان در این جبهه کفایت می‌کند، حداقل تا زمانی که نیاز باشد که آذوقه رسانی دوباره از طریق آسمان تجدید شود.

به دنبال فرار از افغانستان ...

تروریستی علیه بمبی را عهده‌دار بود. این حملات منجر به کشته شدن ۱۶۶ تن شد. به دنبال این حادثهٔ تروریستی، روابط هند و پاکستان تیره شد و این دو کشور را به جنگ نزدیک کرد. این گروه هم اکنون در افغانستان فعال است و به چندین هدف در آسیای جنوبی، اروپا و امریکا حمله کرده است.

افغانستان نیاز به تهیهٔ ...

بین گروه‌های افغانی در ترکمنستان، تصریح کرد: راه حل کلیدی مسألهٔ افغانستان در دست مردم این کشور است و این فرایند باید از طریق گفت‌گو بین گروه‌های افغانی صورت گیرد. وی در بخش دیگری از سخنان خود افزود: رئیس جمهور ترکمنستان رسما اعلام کرده است که کشورش حاضر است در صورت ضرورت میزبان هر گونه مذاکره و گفت‌وگویی بین گروهای افغانی باشد.

محمداف اضافه کرد: عشق‌آباد تجارب مثبتی در این زمینه دارد، به ویژه اینکه تامین و برقراری صلح و ثبات در افغانستان به عنوان همسایهٔ جنوبی ترکمنستان اهمیت ویژه‌یی برای ما دارد. وزیر امور خارجهٔ ترکمنستان خاطر نشان کرد: کشورش در جریان کنفرانس لندن، برنامهٔ بلند مدت بازسازی و انکشاف افغانستان را مطرح کرده بود و این فرایند می‌تواند، باعث پیشرفت‌های خوب و نظام‌مند در این کشور شود.

نزدیکی افغانستان و پاکستان...

رانده و همین هفته در اظهاراتی تند و تیز تاکید کردند که از این روند دوستی میان پاکستان و افغانستان نگران هستند. این ابراز نگرانی درست در روزهایی انجام می گیرد که امریکایی ها به دوستی میان اسلام آباد و کابل برای بیرون برد افغانستان از بحران دل بسته اند. این دوستی تنها راهکاری است که برای امریکاییان پس از نه سال درگیری در افغانستات باقی مانده است. هند و پاکستان هر دو از متحدان استراتیژیک و دوستان منطقه یی ایالات متحده هستند. شاید به گمان امریکاییان از روابط حسنه میان افغانستان و پاکستان برای غربی ها بوی خوبی به مشام برسد، اما هند این دوستی را در راستای منافع خود نمی بیند. این دوستی می تواند، رابطهٔ متشنج دهلی نو با اسلام آباد را از آنچه که هست نیز، وخیم تر کند. پس از درک نگرانی هندی ها از نزدیکی افغانستان و پاکستان، نمایندهٔ بارک اوباما در حوزهٔ آسیای میانه ریچارد هولبروک راهی هند شد، تا هم با وزیر امور خارجه و هم با مشاور امنیت ملی این کشور دیداری داشته باشد. پس از هولبروک نوبت به مایک مولن لوی درستیز رسید، تا چند روزی را مهمان هندی ها باشد.

دیدارهای اخیر میان حامد کرزی با مقام های دولتی و نظامی پاکستان، خشم هندی ها را برانگیخته است. کرزی تا کنون با جنرال اشفق کیانی که لوی درستیز پاکستان است و رییس سازمان استخبارات پاکستان جنرال احمد شجاع دیدار کرده است. هفتهٔ گذشته بود که افغانستان و پاکستان توافقنامهٔ همکاری را امضا کردند که بر اساس آن، کاروان های تجارتی افغانستان می توانند، با ورود به خاک پاکستان تا مرز مشترک این کشور با هند هم پیش بروند. هندی ها نیز، پس از این توافق به دنبال راهی کردن کاروان های تجارتی خود به افغانستان با استفاده از خاک پاکستان بودند، اما اسلام آباد اعلام کرد که بندی که این جابه جایی را مجاز کند، در توافقنامهٔ کابل - اسلام آباد نیامده است. امریکاییان این توافقنامه را گام بزرگی در راستای بهبود روابط پاکستان با افغانستان و حرکتی در مسیر ارتقای اقتصادی افغان ها می دانند. هندی ها از تلاش حامد کرزی برای ارتباط گیری با اعضای طالبان نیز به شدت خشمگین هستند. وابستگی تاریخی طالبان با سرویس های استخباراتی پاکستان حقیقتی نیست که هندی ها بتوانند، چشم بر آن ببندند. هندی ها اعتقاد دارند که حضور طالبان در راس قدرت در افغانستان می تواند، بار دیگر بر نفوذ این کشور بر افغانستان و امور سیاسی آن بیفزاید. یک مقام دولت مرکزی هند در این خصوص می گوید: صدور مجوز برای حضور طالبان در قدرت نمی تواند فکر خوبی باشد. طالبان و قدرت مرکزی در افغانستان دو عضو پذیرفته شده و مشروع و قانونی نیستند که با ایتلاف با یکدیگر از حقوق قانونی مساوی برخوردار باشند. کرزی رییس جمهور انتخاب شده از طریق شمارش آرای ماخوذه است و طالبان خیر. این دو طرف نمی توانند، بر سر یک میز نشسته و بر سر داشته ها و نداشته ها با هم ایتلاف کنند. به گزارش روزنامهٔ واشنگتن پست، این ادعا در حالی از سوی هندی ها مطرح می شود که پاکستانی ها طالبان را نمایندهٔ یکی از اقوام افغانستان می دانند که مشروعیت خود را از همین نماینده گی آورده است. هندی ها احساس می کنند که از افغان ها رودست خورده اند. هندوستان از ابتدایی ترین روزهای حضور کرزی در قدرت، با او همکاری تمام عیار داشت. این کشور چهار قونسلگری در اقصای نقاط افغانستان مستقر کرد؛ هر چند شهروندان هندی چندانی در این قونسلگری ها نبودند. هند بیش از یک میلیارد دالر در افغانستان سرمایه گذاری کرده است. این در حالی است که پاکستان هیچ کدام از این خوش خدمتی ها را به افغانستان نداشته است.

یک دیپلومات غربی حاضر در افغانستان در این خصوص می گوید: هندی ها از عملکرد افغان ها شوکه شده اند. هندی ها میز مفصلی برای افغان ها برابر با یک میلیارد دالر چیدند و اکنون این پاکستانی ها هستند که دور میز نشسته اند، برای صرف ناهار.

روزنامهٔ امریکایی واشنگتن پست می نویسد: امریکاییان مدت هاست که سعی می کنند، به هندی ها بفهمانند که این باور قدیمی که هر آنچه که به نفع اسلام آباد است، الزاما به ضرر دهلی است، سندیت ندارد. هولبروک در دیدار با مقام های هند در این خصوص می گوید: ما نمی توانیم به ثبات در افغانستان برسیم، مگر آنکه پاکستان نیز ما را در این مسیر همراهی کند.

بازسازی افغانستان در...

بخش اعظم پول‌هایی که توسط سازمان‌های غیردولتی و موسسات خارجی به مصرف رسیده، حیف و میل شده و صرف معاش های هنگفت یا تجملات شده است.

به گفتهٔ کارشناسان، کمک‌های این موسسات در بازسازی افغانستان هزینه نمی شود و کابل با اتکا به کمک‌های خارجی نمی‌تواند، به انکشاف پایه دار دست یابد و خودکفا شود.

این کارشناسان معتقد اند که دولت باید با استفاده از منابع و ظرفیت‌های داخلی، قدرت اقتصادی خود را افزایش دهد.

یک کارشناس افغان می‌گوید: افغانستان کشوری است که می‌تواند، بازار خوب تجارتی برای کشورهای منطقه و کشورهای اروپایی باشد و همچنان اگر افغانستان از منابع زیرزمینی خود استفاده نماید و در این جهت سرمایه گذاری صورت بگیرد می‌تواند، در ردیف کشورهای صنعتی جهان قرار بگیرد، اما خارجیان در افغانستان به خاطر اهداف و استراتیژی های خود شان برنامه ریزی می کنند در حالی که طرح‌های آن‌ها باید براساس منافع و نیازهای مردم افغانستان باشد.

افغانستان دارای منابع زیرزمینی بسیار وسیعی است و برآورد می‌شود که رقم این ثروت‌ها به یک تا سه تریلیون دالر برسد.

یک کارشناس دیگر افغان نیز می‌گوید: دولت و مردم افغانستان همیشه آرزو داشتند که کمک‌های خارجی مستقیما به دولت افغانستان تعلق بگیرد، تا مطابق اولویت‌ها و تشخیص دولت به مصرف برسانند که در این خصوص به نظر من بازسازی باید بیشتر در عرصه‌های معارف، تحصیلات عالی و زیر ساخت اقتصادی انجام شود که برای مردم و آیندهٔ آنان بسیار مفید است. متاسفانه در این بخش‌ها، دولت و جامعهٔ جهانی توجه چندانی نکرده‌اند و تمام مصارف در عرصه های جنگ و مسایل نظامی به مصرف رسید.

به باور کارشناسان، کشورهای خارجی در افغانستان، اهداف و طرح‌های بلندمدت دارند و بر همین اساس، کمک‌های خود را در جهت رسیدن به این اهداف هزینه می‌کنند. افغانستان باید برای توسعه و پیشرفت به منابع و توانایی های داخلی تکیه کند.

از شورای کویته تا شبکهٔ حقانی؛ فشارهای پیوستهٔ امریکا به پاکستان

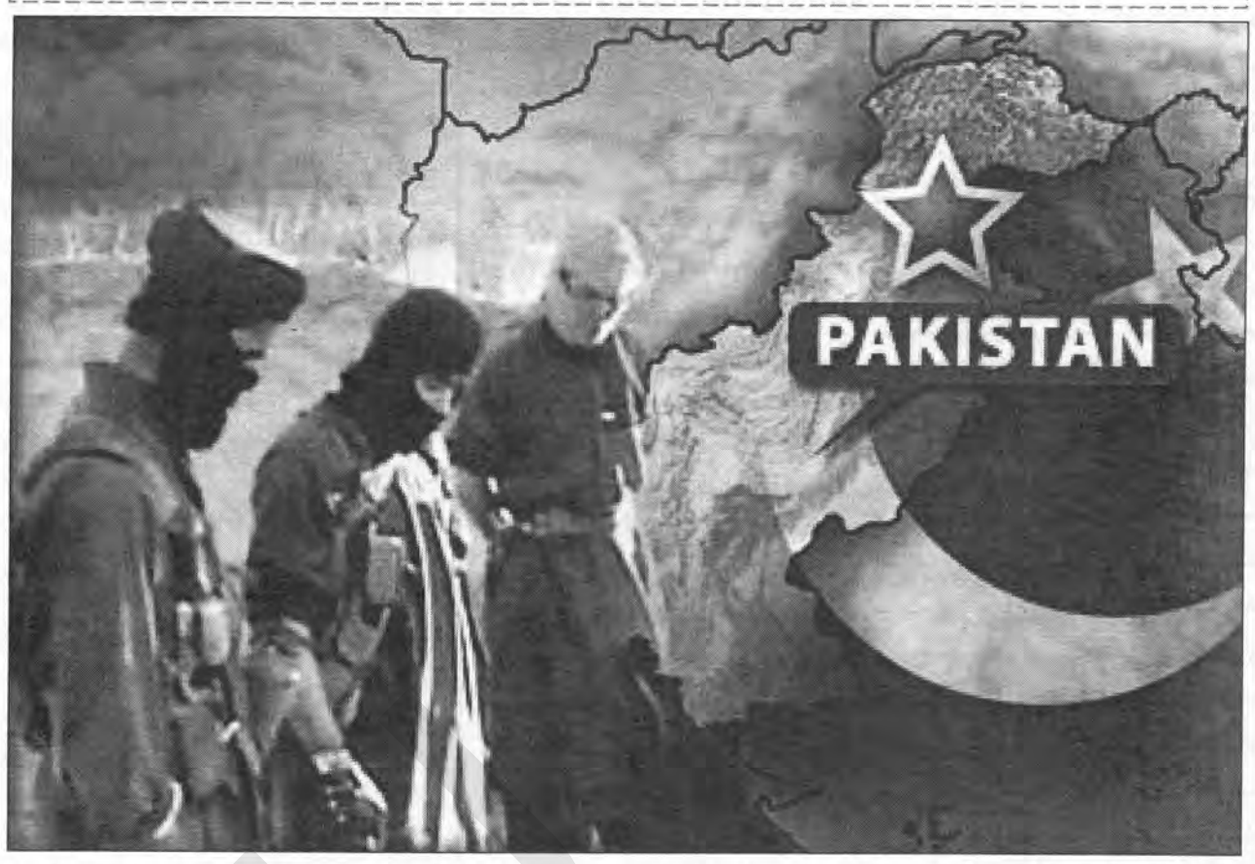

سفر اخیر هیلری کلنتن و مایک مولن لوی درستیز امریکا به پاکستان و تاکیدهای این دو مقام واشنگتن مبنی بر سرکوب بیشتر طالبان و القاعده از فشارهای پیوستهٔ آن کشور به دولتمردان پاکستانی حکایت دارد، فشارهایی که تاکنون نتایج دلخواهی برای امریکایی نداشته است.

سفر مقام‌های امریکایی از جمله سفر اخیر مولن به اسلام آباد در حالی انجام شد که عرصهٔ سیاست داخلی پاکستان با یک تحول عمده رو به رو بود. تمدید ماموریت جنرال اشفاق پرویز کیانی برای مدت سه سال در مسوولیت لوی درستیزوالی پاکستان از جمله تحولاتی بود که به نظر تحلیگران منطقه، پنتاگون را - که در واقع مسوول و مدیر سیاست خارجی امریکا در پاکستان و افغانستان محسوب می‌شود - بیش از گذشته آسوده خاطر کرد. سفر مکرر مقام‌های امریکایی و ناتو به اسلام آباد و مشوره های فشردهٔ آنها با لایه‌های مختلف حاکمیتی در پاکستان، در نهایت نتیجه داد و جنرال کیانی حضورش در لوی درستیزوالی این کشور برای سه سال آینده تثبیت شد، تا واشنگتن نیز برای سال‌های آینده، از هماهنگی نسبی ضلع پاکستان در جنگ افغانستان آسوده باشد. سفر مولن نیز بعد از این ابقا به پاکستان انجام شد، سفری که در چند محور متمرکز بود:

۱. امریکا به جنگ در افغانستان متعهد است.

۲. ضرب الاجل در خصوص آغاز خروج نظامیان امریکایی از افغانستان در اواسط سال ۲۰۱۱ به معنای عقب نشینی از این کشور نیست و در واقع ماموریت نظامی امریکا در جولای سال ۲۰۱۱ پایان نخواهد یافت.

۳. امریکا به مستقر کردن نیروهای نظامی در پاکستان علاقه‌یی ندارد.

۴. مبارزه با گروه حقانی در وزیرستان شمالی.

۵. مبارزهٔ پاکستان با لشکر طیبه (متهم اصلی حملات بمبی هند) و جلوگیری این کشور از تلاش شبه نظامیان برای ایجاد مناقشهٔ جدید بین دهلی نو و اسلام آباد.

۶. گسترش حملات علیه طالبان در مناطق قبایلی.

۷. اجرای تحریم‌های بین‌المللی علیه گروه حقانی. گروه های شبه نظامی پاکستانی‌ها به جنگ تحت رهبری امریکا در افغانستان و مبارزه با شبه نظامیان طالبان و القاعده بدبین هستند و تاکید می‌کنند که مشارکت اسلام آباد در جنگ علیه تروریزم، اوضاع امنیتی و ساختارهای اقتصادی پاکستان را تخریب کرده است.

اما امریکا تاکید می‌کند که شبکه‌های تحت مدیریت اسامه بن لادن و ملا محمدعمر از یکسو و شبکهٔ حقانی از سوی دیگر، مانعی از برقراری امنیت در افغانستان هستند.

هیلری کلنتن در سفر اخیر به پاکستان از حضور اسامه بن لادن در این کشور سخن گفت که با واکنش یوسف رضا گیلانی منجر شد.

صدراعظم پاکستان در واکنش به اظهارات وزیر خارجهٔ امریکا تاکید کرد:

هیچکدام از رهبران القاعده در خاک پاکستان حضور ندارند.

وی افزود: هر گز ملا محمدعمر و اسامه بن لادن در پاکستان حضور نداشته‌اند و اگر هر کسی دربارهٔ این دو تن، معلومات معتبری دارد، باید در اختیار اسلام آباد نیز قرار دهد.

محمود قریشی وزیر خارجهٔ پاکستان نیز دیروز در واکنش به اظهارات مولن مبنی بر حضور بن لادن در یکی از نقاط پاکستان، گفت که این اظهارات پوچ و بی معناست.

مولن بعد از دیدار با اشفاق کیانی ضمن حمایت از اظهارات وزیر خارجهٔ امریکا گفته بود: من اعتقاد دارم بن لادن در خاک پاکستان است.

قریشی دیروز در لاهور تصریح کرد: پاکستان از هرگونه مدرک و شواهدی که حضور بن لادن در این کشور را ثابت کند، استقبال می‌کند.

ارزیابی:

مولن که دیروز اسلام آباد را به مقصد کابل ترک کرد، به خبرنگاران گفت که پاکستان باید با شبکهٔ حقانی (در حوزهٔ افغانستان) و لشگر طیبه (در حوزهٔ هند) مبارزهٔ جدی داشته باشد.

الف) امریکاییان بارها تصریح کرده‌اند که پاکستان باید از وقوع حملات جدید علیه منافع هند جلوگیری کند و در این مسیر، لشکر طیبه اولین و مهم ترین گروهی است که باید فعالیت هایش متوقف گردد.

مولن پنجشنبهٔ گذشته در دهلی نو و دیروز در اسلام آباد، از احتمال حملات جدید شبه نظامیان به هند و با هدف ایجاد مناقشه بین دهلی نو و اسلام آباد خبر داد و تصریح کرد: از این موضوع بیم دارد که افراطیان حملات جدیدی را در هند همانند حملات بمبی در اواخر سال ۲۰۰۸ برای برافروختن آتش جنگ با کشور همسایهٔ پاکستان، انجام دهند.

وی با بیان اینکه می‌خواهد، از تکرار نشدن این حملات مطمین شود، گفت: به شدت دربارهٔ یک حملهٔ جدید یا اتفاقی از این دست نگران هستم.

به باور لوی درستیز امریکا، حملات بمبی نشان داد که یک گروه افراطی کوچک می‌تواند، این دو قدرت هسته‌یی را به یک جنگ بالقوه بکشاند.

مولن افزود: یکی از موضوعات نگران‌کننده این است که افراطیان می‌توانند، پاکستان و هند را به یک مناقشه نزدیک کنند، آنها در ص۳

جنگ افغانستان؛ تامین آب و غذا از راه هوا

کارولین ویات

در حالی که راه‌های جنوب افغانستان برای حمل ونقل جاده‌یی پرخطر شده است، اکنون بعضی از اقلام حیاتی از طریق هوا برای نیروهای ایتلاف مستقر در مناطق دورافتاده پرتاب می‌شود. این عملیات با استفاده از پایگاه‌های نیروی هوایی سلطنتی بریتانیا صورت می‌گیرد.

میدان پایگاه هوایی قندهار شب و روز و هفت روز هفته در حال جابجایی نیروها و تجهیزات به داخل خاک کشوری است که توسط خشکی محاصره شده و راهی به دریای آزاد ندارد.

در آفتاب خیره کننده بعد از ظهر و در گرمای شدید، سربازان اسکادران ۴۷ مواصلاتی هوایی، به بارگیری آب و آذوقه در یک طیارهٔ سی ۱۳۰ هرکولس می پردازند.

تاریخچهٔ روش آذوقه رسانی از طریق پرتاب از هوا به زمان جنگ جهانی دوم باز می‌گردد، در آن هنگام آذوقهٔ نیروهای بریتانیایی که در فرانسه به عملیات مشغول بودند، از طریق آسمان تامین می‌شد.

امروز این روش برای پایگاه‌های ص۳

مادهٔ بیستم: **اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر**

۱. هر کس حق دارد آزادانه مجامع و جمعیتهای مسالمت آمیز تشکیل دهد.

۲. هر کس را نمیتوان مجبور به شرکت در اجتماعی کرد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۷۷۰۷۶۲۸ - ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

اراده ورځپانه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپانه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) فغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :- ۰۷۰۰ ۵۹ ۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیري
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین : نبي "پیاوری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمد"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.
ایمیل: erada.daily@yahoo.com

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mujib Rahman Amiri
Designer: Nabi "Paiwarry"
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com